YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto) 29 päivänä huhtikuuta 1999 *

Asiassa T-78/98,

Unione provinciale degli agricoltori di Firenze, Italian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Firenze (Italia),

Unione pratese degli agricoltori, Italian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Prato (Italia),

Consorzio Produttori dell'olio tipico di oliva della provincia di Firenze, Italian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Firenze,

Francesco Miari Fulcis, maanviljelijä, kotipaikka Fiesole (Italia),

Bonaccorso Gondi, maanviljelijä, kotipaikka Pontassieve (Italia),

Simone Giannozzi, maanviljelijä, kotipaikka Barberino Val d'Elsa (Italia),

Antonio Morino, maanviljelijä, kotipaikka Bagno a Ripoli (Italia),

edustajanaan asianajaja Vittorio Chierroni, Firenze, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Franco Colussi, 36 rue de Wiltz,

kantajina,

vastaan

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat José Luis Iglesias ja Eugenio de March, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä annetun asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 644/98 (EYVL L 87, s. 8) siltä osin kuin se koskee "Toscano"-nimityksen rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä eritelmän perusteella, jossa viitataan maantieteellisiin lisänimityksiin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Pirrung ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208) vahvistetaan sen 1 artiklan mukaisesti tiettyjen elintarvikkeiden ja tiettyjen maataloustuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevat säännöt.

2 Asetuksen N:o 2081/92 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritellään maantieteellisellä merkinnällä tarkoitettavan alueen, määrätyn paikan tai erityistapauksissa maan nimeä, jota käytetään nimeämään maataloustuotetta tai elintarviketta, joka on peräisin kyseiseltä alueelta, kyseisestä määrätystä paikasta ja jolla on määrätty laatu, maine tai muita ominaisuuksia, jotka liittyvät tähän maantieteelliseen alkuperään ja jonka tuotanto ja/tai jalostus ja/tai käsittely tapahtuu tietyllä maantieteellisellä alueella.

3 Maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimitystä koskevan suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) rekisteröinnin vaikutuksena kyseinen nimitys saa yhteisön suojan; näiden tuotteiden tai

elintarvikkeiden on täytettävä asetuksen N:o 2081/92 mukaiset edellytykset ja niiden on erityisesti oltava kyseisen asetuksen 4 artiklassa määritellyn eritelmän mukaisia. Tältä osin asetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Rekisteröidyt nimitykset on suojattu:

a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimityksen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimityksellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimityksen käytöllä voi hyötyä suojatun nimityksen maineesta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten 'laatu', 'tyyppi', 'menetelmä', 'tuotettu kuten', 'jäljitelmä' tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan tuotteen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa yleisöä harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

[— —]"

4 Asetuksessa N:o 2081/92 säädetään kahdesta rekisteröintimenettelystä.

5 Asetuksen 5—7 artiklassa säädetyssä "tavanomaisessa" menettelyssä ryhmittymät, eli saman maataloustuotteen tai elintarvikkeen tuottajista ja/tai jalostajista koostuva järjestö, tai tiettyjen edellytysten täyttyessä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voivat hakea suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä tuottamilleen tai saamilleen maataloustuotteille tai elintarvikkeille, jotka ovat peräisin rajoitetulta maantieteelliseltä alueelta, siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseinen maantieteellinen alue sijaitsee. Jäsenvaltion on tarkastettava, että hakemus on perusteltu ja sen on toimitettava se komissiolle, joka julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jos se katsoo, että nimitys täyttää suojaamisen edellytykset. Jos mikään jäsenvaltio, luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei ole vastustanut rekisteröintiä 7 artiklan mukaisesti, komissio kirjaa nimityksen "suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteri" -nimiseen rekisteriin.

6 Asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetään niin sanotusta "yksinkertaistetusta" rekisteröintimenettelystä, jolla tarkoitetaan asetuksen voimaantulopäivänä jäsenvaltioissa jo olemassa olevien nimitysten rekisteröimistä. Tässä säännöksessä säädetään seuraavaa:

"1. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

2. Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty."

7 Asetus N:o 2081/92 tuli sen 18 artiklan mukaisesti voimaan 25.7.1993.

Riita-asian ja oikeudenkäynnin perustana olevat seikat

8 Italian hallitus ilmoitti 22.1.1994 päivätyllä kirjeellään komissiolle useammasta asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesta rekisteröintihakemuksesta ja erityisesti "Toscana"- tai "Toscano"-nimityksen rekisteröintihakemuksesta oliiviöljyn suojatuksi alkuperänimitykseksi sillä perusteella, että se on Italiassa jo perinteiseksi muodostunut maantieteellinen merkintä.

9 Italian hallitus toimitti 6.12.1995 komissiolle rekisteröintiaineiston, joka sisälsi erityisesti yhteenvetolomakkeen, eritelmän ja teknisen, historiallisen ja kartografisen raportin, jossa mainittiin, että hakemus koski "Toscano"-nimitystä, "johon mahdollisesti liittyy jokin seuraavista maantieteellisistä lisämaininnoista: 'Seggiano', 'Colline Lucchesi', 'Colline della Lunigiana', 'Colline di Arezzo', 'Colline Senesi', 'Colline di Firenze', 'Montalbano', 'Monti Pisani' ja 'Chianti Classico'".

10 Komissio ilmoitti 11.3.1996 päivätyllä kirjeellään Italian hallitukselle, että huolimatta sen hakemuksen asianmukaisista perusteluista, 6.12.1995 toimitettuun asiakirja-aineistoon lisättyjä nimityksiä, jotka esitetään siinä "Toscano"-päänimityksen "muunnelmina", ei voida rekisteröidä asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyssä yksinkertaistetussa menettelyssä, koska niitä ei ollut ilmoitettu tässä artiklassa säädetyssä kuuden kuukauden määräajassa, joka oli päättynyt 26.1.1994. Komissio totesi, että nämä nimitykset on ilmoitettava tavanomaisessa rekisteröintimenettelyssä, jotta ne voitaisiin suojata asetuksen N:o 2081/92 nojalla, ja että niille ei voida myöntää kyseisen asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista väliaikaista suojaa.

11 Italian hallitus vastasi 1.7.1996 päivätyllä kirjeellään komissiolle, että ottaen huomioon komission toteamukset, Italian hallitus vahvistaa rekisteröintihakemuksensa ainoastaan "Toscano"-päänimityksen osalta, ja että asianomaiset tuottajat voivat edelleen käyttää kyseisen maantieteellisen alueen tiettyjä erityisvyöhykkeitä vastaavia lisänimityksiä. Italian hallitus ilmoitti 9.12.1996 päivätyllä kirjeellään uudelleen olevansa tietoinen siitä, että tarkoitettu suoja voidaan myöntää vain asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille korostaen, ettei sen tarkoituksena ole tehdä erityishakemusta maantieteellisten lisänimitysten suojaksi.

12 Komissio ilmoitti 12.3. ja 2.4.1997 päivätyillä kirjeillään Italian viranomaisille katsovansa, että asetuksen N:o 2081/92 mukaiset edellytykset "Toscano"-nimityksen rekisteröimiseksi suojatuksi alkuperänimitykseksi eivät ollee täyttyneet, ja se totesi, että tämän nimityksen suojaamista suojatulla maantieteellisellä merkinnällä voidaan harkita, jos kyseiset viranomaiset tekevät tästä hakemuksen.

13 Alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja laatutodistuksia käsittelevä tieteellinen komitea (jäljempänä tieteellinen komitea) antoi 10.11.1997 lausunnon, jonka mukaan "Toscano"-ekstra-neitsytoliiviöljyn rekisteröintihakemus ei täyttänyt suojatulle alkuperänimitykselle säädettyjä edellytyksiä, mutta se voisi täyttää suojatulle maantieteelliselle merkinnälle säädetyt edellytykset.

14 Italian hallitus osoitti 15.1.1998 päivätyllä kirjeellään komissiolle muodollisen hakemuksen "Toscano"-nimityksen rekisteröimiseksi suojattuna maantieteellisenä merkintänä.

15 Tämän hakemuksen johdosta komissio esitti asetuksen N:o 2081/92 15 artiklassa säädetylle komitealle hankkeen "Toscano"-nimityksen rekisteröinnistä suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi yhteenvedon sisältävän lomakkeen perusteella, jossa ei enää ollut mainintaa lisänimityksistä.

16 Komitean annettua puoltavan lausunnon hankkeesta komissio antoi 20.3.1998 asetuksen N:o 644/98 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/82 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä annetun asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen täydentämisestä (EYVL L 87, s. 8; jäljempänä asetus N:o 644/98 tai riidanalainen asetus), jolla lisätään erityisesti kyseisessä liitteessä olevan A kohdan otsikon "Rasvat. Oliiviöljy. Italia" alle maininta "Toscano (SMM)".

17 Kantajat ovat Italiaan Toscanan maakuntaan sijoittautuneita oliiviöljyn tuottajia, jotka käyttävät "Colline di Firenze" -tyyppisiä tai muita samankaltaisia nimityksiä tuotteidensa markkinoimiseksi, sekä näiden tuottajien kollektiivisia etuja edustavia yhdistyksiä.

18 Kantajat ovat nostaneet nyt esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.5.1998 toimittamallaan kannekirjelmällä. He vaativat asetuksen N:o 644/98 kumoamista siltä osin kuin se koskee "Toscano"-nimityksen rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä, koska eritelmä, jonka perusteella nimitys rekisteröitiin, sisältää muita oliiviöljyn nimityksiä, jotka vastaavat tiettyjä maantieteellisiä alueita Toscanan maakunnassa, ja joita tietyt tuottajat, kuten kantajat ja kantajina olevat yhdistykset, käyttävät vapaasti

tuotteidensa markkinoimiseksi. Ensinnäkin komissio on rikkonut asetuksen N:o 2081/92 2 artiklaa rekisteröityään lisänimitykset "Toscano"-nimityksen maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin yhteydessä. Toiseksi komissio on jättänyt ottamatta huomioon asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan, koska tässä artiklassa säädetyssä määräajassa esitettävän rekisteröintihakemuksen puuttuessa näitä erityisnimityksiä ei voida rekisteröidä yksinkertaistetussa menettelyssä.

19 Komissio esitti 23.7.1998 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa kirjatulla erillisellä asiakirjalla työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Kantajat ovat esittäneet 29.9.1998 huomautuksensa tästä väitteestä.

Asianosaisten vaatimukset

20 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— velvoittaa esittämään "Toscano"-nimityksen rekisteröintiä koskevat asiakirjat,

— kumoaa riidanalaisen asetuksen,

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

21 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta ja

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 114 artiklan mukaan ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa, jos asianosainen sitä haluaa. Saman artiklan 3 kohdan nojalla hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sillä on riittävät tiedot asiasta asiakirja-aineiston perusteella ja toteaa, että ei ole tarpeen aloittaa suullista käsittelyä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

23 Komissio väittää ensiksi, että koska kantajilla ei ole oikeussuojan tarvetta, he eivät ole oikeutettuja vaatimaan riidanalaisen asetuksen kumoamista. Riidanalaisella asetuksella ei ole mitään oikeusvaikutusta suhteessa "Colline di Firenze" -nimitystä tai muita samankaltaisia nimityksiä käyttäviin oliiviöljyn tuottajiin, eikä se erityisesti estä heitä käyttämästä edelleen vapaasti näitä alkuperämainintoja "Toscano"-nimityksen suojatusta maantieteellisestä merkinnästä riippumatta. Asetuksella N:o 644/98 rekisteröidään oliiviöljyn osalta ainoastaan

"Toscano"-nimitys eikä Italian hallituksen myöhässä esittämiä lisänimityksiä. Näin ollen riidanalaisen asetuksen kumoamisella ei ole mitään vaikutusta kantajien oikeudelliseen asemaan, vaikka he voittaisivatkin oikeudenkäynnin.

24 Komissio korostaa, että jos kantajat katsovat, että "Colline di Firenzen" kaltaiset nimitykset voivat tulevaisuudessa tulla suojatuiksi alkuperänimityksiksi, heidän on tehtävä tästä asetuksen N:o 2081/92 5 artiklan mukaisesti rekisteröintihakemus, kuten tieteellinen komitea ja komissio itse olivat ehdottaneet Italian viranomaisille.

25 Komissio katsoo myös, että kantajilla ei missään tapauksessa ole asiavaltuutta asetuksen N:o 644/98 riitauttamiseksi. Kyseessä on perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu yleisesti pätevä toimenpide, jota vastaan nostettu kanne on jätettävä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti tutkimatta (asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463; asia 26/86, Deutz und Geldermann v. komissio, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 941 ja yhdistetyt asiat 250/86 ja 11/87, RAR v. neuvosto ja komissio, tuomio 29.6.1989, Kok. 1989, s. 2045, julkaistu lyhennelmänä). Kantajat eivät myöskään ole samassa tilanteessa kuin kantaja asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi 18.5.1994 tuomion (Kok. 1994, s. I-1853) eikä asetuksen voida katsoa koskevan heitä perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen. Tältä osin se seikka, että he ovat käyttäneet "Colline di Firenzen" kaltaisia nimityksiä, joita he voivat edelleen käyttää vapaasti, ei merkitse sitä, että "Toscano"-nimityksen suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröinti loukkaa heidän oikeuksiaan heidän erityisominaisuuksiensa vuoksi taikka sellaisen tosiasiallisen tilanteen vuoksi, joka yksilöi heidät suhteessa muihin.

26 Lopuksi komissio toteaa, että kantajina olevat yhdistykset eivät missään nimessä ole oikeutettuja nostamaan kumoamiskannetta, koska toisaalta niiden jäsenet eivät voi tehdä sitä erikseen ja toisaalta, koska tiettyjen oliiviöljyntuottajien ryhmien yleisten ja kollektiivisten etujen puolustaminen on riittämätön seikka sen

vahvistamiseksi, että riidanalainen asetus koskee heitä erikseen (asia 60/79, Fédération nationale des vins de table et vins de pays v. komissio, tuomio 11.7.1979, Kok. 1979, s. 2429 ja 2432).

27 Kantajat väittävät kanteessaan, että riidanalainen asetus vaikuttaa niiden Toscanan maakunnan oliiviöljyn tuottajien etuihin, jotka tähän asti ovat käyttäneet vapaasti ja "Toscano"-nimityksestä riippumatta "Colline di Firenzen" kaltaisia nimityksiä tai muita samanlaisia merkintöjä erottaakseen korkealaatuiset tuotteensa muista Toscanan maakunnan öljyistä. Asetus N:o 644/98 pakottaa nämä tuottajat käyttämään kyseisiä nimityksiä ainoastaan "Toscano"-nimityksen suojatun maantieteellisen merkinnän yhteydessä, koska komission hyväksymässä eritelmässä määritellään nämä nimitykset "maantieteellisiksi alavyöhykkeiksi" tai "Toscano"-öljyn "muunnelmiksi". Tästä seuraa näihin nimityksiin liittyvän mielikuvan huonontuminen, varsinkin kun ne voivat täyttää suojatun alkuperänimityksen saamisen edellytykset asetuksen N:o 2081/92 nojalla.

28 Kantajat väittävät oikeudenkäyntiväitteessään, että jos olisi totta, että heidän käyttämiään nimityksiä ei ole rekisteröity niin, että he voisivat käyttää niitä edelleen vapaasti ja itsenäisesti, riidanalainen asetus ei tosiasiallisesti vaikuttaisi heidän etuihinsa. Tältä osin on kuitenkin olemassa epäilys, mikä tekee välttämättömäksi sen, että komissio esittää hyväksymänsä erittelyn, koska näyttää siltä, että sitä ei ole muutettu ja että siinä siis suojataan lainvastaisesti kyseessä olevia nimityksiä.

29 Lopuksi kantajat arvioivat, että riidanalainen asetus koskee heitä erikseen edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto annetussa tuomiossa todetulla tavalla, koska se aiheuttaa heille vakavaa haittaa, kun siinä estetään heitä tästedes käyttämästä vapaasti "Colline di Firenze" -nimitystä tai muita saman-

kaltaisia nimityksiä suojaamalla näitä nimityksiä lainvastaisella tavalla. Kantajina olevat yhdistykset lisäävät tältä osin, että ne edustavat näitä nimityksiä käyttävien maakunnan tuottajien etuja.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

30 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että kantajalla on oikeussuojan tarve (asia 88/76, Société pour l'exportation des sucres v. komissio, tuomio 31.3.1977, Kok. 1977, s. 709, 19 kohta; asia 134/87, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, määräys 24.9.1987, Kok. 1987, s. 3633, 8 kohta; asia T-6/95, Cantine dei colli Berici v. komissio, määräys 29.6.1995, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-117/95, Corman v. komissio, tuomio 30.1.1997, Kok. 1997, s. II-95, 83 kohta). Kantajan on erityisesti osoitettava, että riidanalaisen toimenpiteen kumoaminen on hänen henkilökohtaisten etujensa mukaista (ks. esim. asia T-58/92, Moat v. komissio, tuomio 16.12.1993, Kok. 1993, s. II-1443, 31 kohta).

31 Tältä osin kantajat väittävät, että riidanalaisella asetuksella annetaan yhteisön suoja maantieteellisen merkinnän "Toscano" lisäksi myös muille oliiviöljynimityksille, jotka mainitaan rekisteröintiä varteen laaditussa eritelmässä, niin että asetuksella estetään kantajina olevien yhdistysten jäsenten kaltaisia oliiviöljyn tuottajia, jotka käyttävät vapaasti kyseisiä nimityksiä, käyttämästä niitä edelleen "Toscano"-nimityksestä riippumatta.

32 Joka tapauksessa on todettava, että oliiviöljyjen osalta riidanalaisella asetuksella rekisteröidään suojattuna maantieteellisenä merkintänä ainoastaan "Toscano"-nimitys eikä "Colline di Firenzen" kaltaisia nimityksiä, jotka kantajat ovat tuoneet esiin. Koska viimeksi mainitut nimitykset eivät ole asetuksen N:o 2081/92 13 artiklassa tarkoitettuja rekisteröityjä nimityksiä, tästä seuraa,

että toisin kuin kantajat väittävät, kyseisellä asetuksella niille ei ole myönnetty minkäänlaista yhteisön suojaa.

33 Näin ollen, kuten komissiokin toteaa, riidanalainen asetus ei estä kantajia tai kantajina olevien yhdistysten jäsenten kaltaisia oliiviöljyn tuottajia käyttämästä näitä nimityksiä kaupallisesti, eikä se rajoita kantajien mahdollisuutta tehdä kyseisiä nimityksiä koskeva rekisteröintihakemus suojatuksi alkuperänimityksiksi tai suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi asetuksen N:o 2081/92 mukaisesti. Näin ollen riidanalaisen asetuksen voimassaolo ei voi mitenkään vaikuttaa kantajien etuihin.

34 Näin ollen kantajat eivät voi väittää riidanalaisen asetuksen koskevan heitä tuottajina, jotka käyttävät muita nimityksiä kuin suojattua maantieteellistä merkintää "Toscano", joten heillä ei ole oikeussuojan tarvetta asetuksen kumoamiseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla (ks. em. asia Corman v. komissio, tuomion 83 kohta).

35 Kantajien maataloustuottajina nostama kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta.

36 Kantajina olevien yhdistysten osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksityisten oikeussubjektien ryhmän yleisten ja yhteisten etujen puolustaminen ei riitä oikeuttamaan yhdistyksen nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista niin, että tällainen yhdistys ei voi nostaa

kumoamiskannetta, jos sen jäsenet eivät voi tehdä samaa erikseen, elleivät kyseessä ole erityiset seikat kuten tehtävä, joka yhdistyksellä on voinut olla menettelyssä, jonka päätteeksi kyseinen toimi on toteutettu (asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 45 kohta).

37 Nyt esillä olevassa asiassa kantajina olevat yhdistykset vetoavat ainoastaan siihen, että ne edustavat kyseisiä nimityksiä käyttävien oliiviöljyn tuottajien etuja ilman, että olisi mainittu muita yksittäisiä tuottajia kuin kantajat, joiden nostama kanne jätetään tutkimatta. Näin ollen kantajina olevien yhdistysten kanne on myös jätettävä tutkimatta.

38 Edellä todetusta seuraa, että esillä oleva kanne on jätettävä tutkimatta ilman, että olisi hyväksyttävä kantajien vaatimus asiakirjojen esittämisestä.

Oikeudenkäyntikulut

39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asiaa, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, heidät on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
presidentti